

פרק:	12	רישוי ופיקוח כלי ירייה
פרק משנה:	07	רישוי מפעלים ראויים
נוהל מס':	12.07.02	
גרסה:	1	מתאריך: 1.4.2014
עמוד	1	מתוך 4 עמודים

המשרד לביטחון הפנים

- נספח ג' -

הכרה במפעל ראוי – הנחיות כלליות

1. כללי

1.1 חוק כלי הירייה תש"ט 1949 מאפשר מתן רישיון מיוחד למפעל ראוי לצורך הגנת הנפש או רכוש המפעל וכן אבטחת התחבורה עם המפעל. בין היתר קובע החוק:

" 10 (א) רשות מוסמכת רשאית לתת לבעל של מפעל ראוי או למנהלו או למי שהבעל או המנהל מינה להיות אחראי לביטחון במפעל רישיון מיוחד להחזקת כלי ירייה להגנת המפעל ועובדיו והתחבורה עם המפעל וכן לאימונים הקשורים בהשגת מטרות אלה.

(ב) בעל רישיון מיוחד כאמור רשאי, אם היה הדבר דרוש לפי דעתו להגנת הנפש או רכוש המפעל או התחבורה עם המפעל, להרשות, בתנאים ובהגבלות שיראה לקבוע, אדם מעובדי המפעל לשאת בתחום שהוגדר ברישיון, או בשעת אימונים שיתקיימו במקום ובתנאים שקבעה הרשות המוסמכת מטעמי בטיחות, את כלי הירייה שעליו ניתן הרישיון; ובלבד שהאדם האמור אושר לכך תחילה על ידי מפקח המשטרה המחוזי או נציגו ברשימה הכוללת את שמו או באופן אישי או בכל דרך אחרת.

(ג) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן על ידי תעודה בחתימת-יד בעל הרישיון המיוחד.

(ד) "מפעל ראוי" – פירושו, בסעיף זה, מפעל או מוסד ששר הפנים, על פי המלצת שר הביטחון.

1.2 רישוי מפעל (מאושר) מתבסס על מכלול הדרישות לרישוי כלי ירייה בארגונים, כמפורט בפרק נוהלי רישוי ופיקוח כלי ירייה פרק משנה 12.13.00 – רישוי כלי ירייה בארגונים.

1.3 הנוהל שלהלן מפרט הנחיות כלליות הנוגעות להכרזה על מפעלים ראויים וכן הוראות הנוגעות לדרך התנהלותם.

1.4 יודגש, כי נשיאת הנשק ע"י המורשים מטעם המפעל, נועדה לצרכי אבטחת המפעל.

1.5 מסמכים ישימים

- 1.5.1 חוק כלי ירייה, תש"ט - 1949
- 1.5.2 תקנות כלי ירייה (תוקפם של רישיונות) התשס"ב 2002 ;
- 1.5.3 תקנות כלי ירייה (הכשרה למתן רישיון וחידושו) תשנ"ב 1992 ;
- 1.5.4 תקנות כלי ירייה (אגרות רישיון) התשס"ו - 2005.
- 1.5.5 תקנות כלי ירייה (תנאים להעברתם של כלי ירייה למטווה והחזרתם ממנו), תש"ג 1963.

שם הנוהל: הכרה במפעל ראוי – הנחיות כלליות	נוהל מס': 12.07.02
הפרק: רישוי ופיקוח כלי ירייה	תאריך עדכון אחרון: 1.4.2014
פרק משנה: רישוי מפעלים ראויים	עמוד מספר: 2 מתוך 4 עמודים

- 1.5.6 תנאים לפי ס' 7 לחוק רישוי עסקים תשנ"ח 1968 ועסק לפי ס' 4.2 בצו רישוי עסקים;
- 1.5.7 תקנות כלי ירייה, 1925 – חובותיהם של סוחרים בעלי רישיון;
- 1.5.8 חוק הסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, תשנ"ח – 1998;
- 1.5.9 חוק הסמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, התשס"ה – 2005;
- 1.5.10 צו כלי ירייה (שיעור תשלום בעד בדיקת כלי ירייה), תשנ"ט – 1999;
- 1.5.11 צו כלי ירייה (קביעת דמי משמורת ועמלות) התשל"ד 1974;

2. המטרה

מטרת הנוהל הינה לפרט הנחיות לדרך הכרזתם של מפעלים ראויים ע"י אגף רישוי ופיקוח כלי ירייה.

3. הגדרות

- 3.1 **מפעל ראוי** (לעניין נוהל זה בלבד) – מפעל או מוסד שהשר לביטחון הפנים, על פי המלצת שר הביטחון, אישר כמפעל ראוי.
- 3.2 הגדרות נוספות ראה "[נוהל מס' 12.01.02 – רישוי ופיקוח כלי ירייה – הגדרות](#)".

4. הנחיות כלליות

- 4.1 ככלל, ההכרה במפעל כמפעל ראוי, ניתנת לצורך החזקת כלי ירייה במפעל לצורך הגנה על רכוש המפעל ועל עובדיו.
- 4.2 על הארגון/חברה המבקשת הכרה כמפעל ראוי, לעמוד באחד התבחינים שלהלן המצדיקים מתן רישיון:
- 4.2.1 מיקום העסק.
- 4.2.2 אופי העסק.
- 4.3 לרוב תינתן ההכרה למפעל ראוי שאופי עיסוקו הינו:
- 4.3.1 ייצור מוצרים ביטחוניים רגישים הדורשים אבטחה צמודה על פי המלצת מערכת הביטחון.
- 4.3.2 ייצור והחסנת מוצרים מסוכנים בכמויות שנקבעו בחוק רישוי עסקים.
- 4.3.3 הובלת כספים וחפצי ערך כמוגדר בחוק רישוי עסקים.
- 4.3.4 עיסוק בחומרים ותכשירים רפואיים - כמוגדר בחוק רישוי עסקים.
- 4.3.5 עיבוד יהלומים או סחר ושיווק של חפצי ערך.
- 4.3.6 מוסדות חינוך ופנימיות.
- 4.3.7 בתי חולים.
- 4.3.8 בתי מלון.
- 4.4 המפעל יידרש להציג המלצת משטרת ישראל לקיום עילה וצורך בהחזקת כלי ירייה במפעל וכן אישור המשטרה על קיום רמת המיגון הנדרשת להחזקת כלי הירייה במפעל.

שם הנוהל: הכרה במפעל ראוי – הנחיות כלליות	נוהל מס': 12.07.02
הפרק: רישוי ופיקוח כלי ירייה	תאריך עדכון אחרון: 1.4.2014
פרק משנה: רישוי מפעלים ראויים	עמוד מספר: 3 מתוך 4 עמודים

- 4.5 בכל מקרה, על המפעל, לצרף לבקשתו מכתב הסבר לסיבות שבעטיין הוא מבקש להכריז עליו כמפעל ראוי.
- 4.6 הכרה כמפעל ראוי תינתן לאחר קבלת אישורו של מנהל האגף לרישוי ופיקוח כלי ירייה ובהתבסס על המלצת שר הביטחון והשר לביטחון פנים (או ממי שסמכותם הואצלה להם).
- השר לביטחון פנים הסמיך מטעמו את מנהל האגף לרישוי ופיקוח לצורך מתן אישורים למפעלים ראויים ובתנאי שהמפעל עונה על עילה להכרה בו כמפעל ראוי.
- 4.7 קבלת רישיון מיוחד למפעל ראוי מותנית בהכרזתו של המפעל כעל מפעל ראוי, כאשר מתן כל רישיון ייבדק ויאושר לגופו.
- 4.8 במסגרת זו, יבחן הצורך בהחזקת כלי ירייה להגנת המפעל, התחבורה אליו וממנו, העובדים בו ורכושו.
- 4.9 **מיקום המפעל**
- 4.9.1 ככלל, הכרזה על מפעל ראוי תינתן למפעל השוכן בקו העימות, או באיזור שהוגדר ע"י משטרת ישראל כגובל בסביבה עוינת.
- 4.9.2 כמו כן, ניתן יהיה להכריז על מפעל ראוי במקרה שעל עובדיו לנוע באיזור יהודה והשומרון
- 4.10 רישיון למפעל ראוי, בארגון אשר לו מספר סניפים – יינתן לכל סניף בנפרד.
- 4.11 תוקף הרישיון למפעל ראוי הינו לשנתיים ויסתיים מדי שנתיים ב-31 למרץ בכל שנה זוגית.
- 4.12 על המפעל הראוי לקבוע בעל תפקיד מטעמו אשר יהיה בעל רישיון מיוחד שמתפקידו יהיה לנהל את ההחזקה והנשיאה של כלי הירייה במפעל.
- 4.13 המפעל יפקיד כלי ירייה רק בידי מי שאושר לכך בחוק ונושא רישיון לנשיאת כלי ירייה ארגוני (ראה "[נוהל מס' 12.03.20 – רישיון לנשיאת כלי ירייה – מאבטח](#)").

5. **אישור רובה להרדמת בעלי חיים**

- 5.1.1 למפעלים הנדרשים לכך, יאושר רובה להרדמת בעלי חיים, לאחר קבלת אישור משרד החקלאות.
- 5.1.2 רובה ההרדמה יוחזק בידי וטרינר או מי שמונה והוסמך על ידו.
- 5.1.3 רישיון לכלי ירייה המשמשים לצורך הרדמת בעלי חיים, יינתן רק לגופים ואנשים מורשים אשר עברו הליך רישוי כנדרש, כמפורט ב"[נוהל מס' 12.03.36 – רישוי להחזקת כלי ירייה להרדמת בעלי חיים](#)".
- 5.1.4 יודגש כי בנוסף, המבקשים יידרשו לעבור הכשרה מתאימה וימציאו אישור על כך כנדרש.
- 5.1.5 האוכלוסייה הזכאית לבקש רישיון לרובה/אקדח הרדמה לבעלי חיים:
- א. רופא וטרינר – בעל תעודת רופא וטרינר מוסמך מטעם משרד הבריאות.
- ב. עובד ברשות מקומית ו/או בישוב, שהוסמך להרדים בעלי חיים באישור מטעם משרד החקלאות. הנשק יינתן לרשות המקומית או לישוב.
- ג. בעל רישיון מיוחד למפעל ראוי לפי סעיף 10 לחוק כלי ירייה (מפעל לנזקי חקלאות).

שם הנוהל: הכרה במפעל ראוי – הנחיות כלליות	נוהל מס': 12.07.02
הפרק: רישוי ופיקוח כלי ירייה	תאריך עדכון אחרון: 1.4.2014
פרק משנה: רישוי מפעלים ראויים	עמוד מספר: 4 מתוך 4 עמודים

6. אחריות

האחריות ליישום הנוהל ועדכונו חלה על אגף רישוי ופיקוח כלי ירייה.

7. תחולה ותוקף

נוהל זה חל על כל עובדי המשרד העוסקים ברישוי ופיקוח כלי ירייה, והוא תקף מעת פרסומו.